

La humanitat

PERIÒDIC FUNDAT PER LLUIS COMPANYS EL 1931

PORTAVEU D'ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA

VOL. III 3.^a EPOCA NUM. 56

BARCELONA, MAIG 1982

PREU: 25 PTES.

MOMENTS

EL GUTI ENS DONA CONSELLS

El secretari euro dels comunistes catalans té, és prou evident, una debilitat per l'Esquerra Republicana de Catalunya. Jo no sé si aquesta debilitat el portarà un dia a demanar el nostre carnet de militant. Cal tenir en compte de que de més verdes en maduren.

Com sigui, de moment, sempre que pot, ens dona consells del que hem de fer i no hem de fer. Té una vertadera obsessió per nosaltres. Cosa que li agraim.

Ara, últimament, insisteix més en els seus consells, segurament a causa d'aquest catalanisme popular que propugna amb el qual es pensa poder retornar a crear uns moviments populars controlats pel seu partit tal com varen fer durant l'últim període del franquisme.

Els temps ha canviat i difícilment es podrà tornar a repetir aquell tipus de conglomerat ideològicament confús i políticament manipulable. Ara ens coneixem més tots plegats i els camps polítics estan molt més definits. I en aquest camp ERC hi té un espai molt clar, cosa que no es va poder produir abans. Som nosaltres els que, de fet, representem un catalanisme d'arrel popular com sempre hem representat en la història del nostre partit, almenys quan ens hem pogut manifestar.

El Gutí, amb el seu partit polític esmicolat, ha d'intentar donar-li una nova dinàmica amagant la crisi ideològica que els ha portat a una profunda disgregació. I aquesta nova dinàmica passa pel camí d'un moviment que reproduïxi, com una nova còpia, el que va passar amb l'Assemblea de Catalunya.

Els temps han canviat i dintre d'aquest canvi hi ha la memòria popular que recorda l'engany que es va produir fa només uns pocs anys. Estem prou escamats i no acceptem aquests moviments polítics en els quals són molt fàcils les manipulacions. De moment, el catalanisme popular el representem nosaltres com ja es tradició en la política catalana. I no necessitem consells sobre el que hem de fer i menys encara consells d'esquerra política. D'això, encara, som nosaltres els que en podem donar patents.

M.C.

Llegiu
la humanitat
propagau-la

COMENTARIS POLITICS

Capitalistes de «El Món»... ull viu!

Va sortir en el nostre periòdic una nota que ens feia sapiguer que el setmanari «EL MON» estava portat per suqueros. Hi va haver qui va opinar en contra, qui va quedar perplex i qui ho va abonar.

Jo no vaig prendre cap postura; vaig pensar, esperem. I la cosa s'ha clarificat, si més no per a mi, en número del 23 d'abril. Hi ha un article de dues pàgines sobre la «pèrdua de força de Catalunya a Espanya» on opinen polítics i formacions polítiques; i, a carat!, a més de centristes, convergents i socialistes hi trobem en Solé Barberà, en Solé Tura, en Benet i en Portabella. De 10 opinions, quatre suqueres (40%). D'ERC, cap.

Si no és d'ells, ho dissimulen molt bé. Per acabar-ho d'arreglar, en Solé Tura afirma «Heribert Barrera i Amado de Miguel han fet molt de mal a Catalunya». El sol fet de posar els dos noms junts, és d'una manca d'honestetat i d'objectivitat que fa fredat, a part de que estar en contra d'una posició nacionalista, ja fa comunistet.

Vist tot això, prego a les persones de bona voluntat que hagin ajudat econòmicament als promotors de «El Món» amb pell de be, que els hi retirin el suport. Que vagin a buscar els diners a la base del seu partit... si és que encara n'hi ha.

Tres anys d'ajuntaments democràtics

Traducció: Tres anys que els aguantem

Segons el «Correo Catalán» del 23 d'abril, pàg. 12, «El PSOE dió la consigna de capitalitzar la campanya de los tres años de ayuntamientos» segons un document, evidentment, intern.

No em sap massa greu que «capitalicen» vistos els resultats dels mal anomenats «ayuntamientos democráticos», ¡la seva gestió. Encantat!

Les grans apujades d'impostos; la multiplicació de grues municipals; la castellanització de l'Ajuntament de Barcelona denunciat diferents vegades; la ineficàcia en la resolució de greus problemes (neteja, transports, etc.) demostrada. Repeteixo, encantat de que «capitalicen»; ara em cau més bé fins el Felipe.

De totes maneres, encara que «capitalicen» fracassos vestits de seda per enredar als pocs incauts que queden, sí que hi ha una cosa que em fot profundament: tota la propaganda falsejada que fan, a nivell de carrer i de mitjans de comunicació, la pago jo (no tota evidentment però sí una part) i m'empipa col·laborar en la pre-campanya socialista pels ajuntaments. Encara, que amb els «resultats» que poden exhibir, pot ésser que els digui que col·laboraré amb 50 pessetes més; que passin per casa.

La campanya del PSOE a Andalusia

Més que dir el que poden fer allà, més que denunciar el «señoritismo» que sempre ha patit Andalusia, els premis Nobel del PSOE, han optat per criticar al govern per uns presumptes «tractes de favor» amb Catalunya.

(Passa a la pàgina següent)

VIDA CULTURAL

DESTRUIR ELS «Jocs FLORALS»

Uns altres «Jocs Florals» de Barcelona descafeïnats. Ja l'any passat els «Jocs» tingueren unes «innovacions» que deixaren a tota la família lletra-ferida sorpresa. Sorpresa i no pas agradablement. Perquè les innovacions que el consistori s'ha tret de la mànega desvirtuen l'esperit del que, de sempre, havien estat els jocs. Des del seu origen presidien aquesta festa les anomenades reines, que li donaven la seva gràcia, i que no veiem per quins sets sous ara s'han hagut de suprimir. Uns Jocs Florals sense la seva litúrgia tradicional no tenen cap mena de raó de ser. En tot cas, si es que l'Ajuntament sent la necessitat de premiar a els nostres poetes, pot organitzar un certamen competitiu donant-li un altre nom. I així content tothom. D'altra manera es potinejar una festa i una institució molt estimada per gran part de la nostra societat i que no creiem que l'Ajuntament hi tingui cap dret en destruir-la.

Haurem de tornar, com en el temps de la represió, a fer la Gala Festa a l'estranger, ja que els singulars socialistes que regelen el municipi barceloní així ens hi obliguen? Creiem que ja seria hora que, els qui veraderament estimen les nostres coses i ens resistim a ser colonitzats, fecin des gestions oportunes i, principalment, es negui la numeració que hauria de correspondre-les-hi a aquests Jocs-burla, que quatre inducimentats s'han tret de la butxaca. Esperem-ho.

★ ★ ★

Dues pèrdues per la nostra cultura: Joaquim Santasusagna i Antoni Mus. Santasusagna, que ha mort als 83 anys, portà una gran activitat en totes les coses de la cultura i en defensa de la nostra col·lectivitat, centrada, d'una manera principal, a Reus i la seva comarca. Feina molt àmplia i eficaç a través del diari «Les Circumstàncies», del qual fou director els anys trenta.

Si bé de Santasusagna és pot dir que el seu cicle vital quedà complert, no és pot dir el mateix del cas de l'altre escriptor desaparegut, Antoni Mus. Tenia, el suara traspasat, solament 55 anys, una edat prematura i per un creador literari el millor moment del seu cicle. Però la vida o, en aquest cas, la mort té els seus capricis del tot irreversibles. L'obra que ens ha deixat Mus té una gran solidesa en tots els seus aspectes i es pot dir que tots els seus llibres foren èxits. Recordem, «Vida i miracles de n'Aineta dels Matalassos», premi «Victor Català» i «La senyora», novel·la que guanyà el «Sant Jordi» l'any 1979. Mallorquí, nascut a Felanitx, ha mort a la ciutat de Manacor, on habitualment vivia.

★ ★ ★

La considerada, per molts especialistes, com la millor col·lecció d'art català modern, ha estat cedida al Monestir de Montserrat. Es tracta dels més de dos cents quadres que el sr. Josep Sala reuní en el seu xalet del Putxet i que era de difícil accés al públic. El senyor Sala, que morí a més de cent anys i amb plena vigoria, feu aquest donatiu amb l'expressa voluntat, acceptada per Montserrat, de que la mostra fos instal·lada a la muntanya i en visita oberta al poble. El Monestir, abans de la seva definitiva ubicació, n'ha fet una exhibició al Palau de Pedralbes de Barcelona.